

Spørgsmål 3:

Hvad var i 1984 omfanget af omlægningen af statens udenlandske lån, herunder rentesatser for indløste, henholdsvis nyoptagne lån for hver af de væsentlige valutaer?

Svar:

Omstruktureringen af statens udenlandske gæld, som påbegyndtes i 1983, bestod i 1984 i førtidige indfrielse af i alt 37,3 mia kr. (3,5 mia US\$), og aftaler og hjemtagelse af lån på i alt 20,6 mia kr. (2,0 mia US\$). En oversigt over de enkelte lån findes i Finansredegørelse, december 1984, side 159, hvor dog et nyt lån ikke er kommet med, nemlig 10 mia JPY (japanske yen) 1992 + ombytning (swap) til US\$, hjemtaget 20. december 1984, modværdi 437 mill. kr.

Både de førtidigt indfrieede lån og »erstatningslån« var overvejende variabelt forrentede US\$-lån, baseret på London Interbank Offered Rate (LIBOR). Det vil derfor være hensigtsmæssigt ved en sammenligning af renten på de indfrieede lån og de optagne lån at tage udgangspunkt i den variable rentesats LIBOR.

De indfrieede lån havde i gennemsnit en effektiv rente over LIBOR på 0,63 pct., mens den effektive rente på »erstatningslånene« kan udregnes til 0,06 pct. over LIBOR.

Omstruktureringen har således reduceret renteomkostningerne for den omstrukturerede udenlandske statsgæld med godt ½ pct.point.

Ud over de i 1984 optagne »erstatningslån« blev også i slutningen af 1983, med hen-

blik på finansiering af tilbagebetalinger i begyndelsen af 1984, optaget lån på i alt 540 mill. US\$ svarende til 5.238 mill. kr. med en gennemsnitlig rente på LIBOR + 0,33 pct., jfr. ovennævnte tabel i finansredegørelsen. Herefter kan 11,5 mia kr. af de førtidige indfrielse siges at være sket uden optagelse af erstatningslån, dvs., at de nødvendige beløb er taget af Nationalbankens valutareserve, jfr. svar på spørgsmål 4.

Spørgsmål 4:

Hvorledes blev i 1984 den likviditet, som salget af kroneobligationer har givet os, anvendt i henseende til førtidig låneindfrielse?

Svar:

Salget til udlandet af kroneobligationer, som i 1984 af Nationalbanken er opgjort til 9,3 mia kr., medvirkede i slutningen af 1984 til en forøgelse af Nationalbankens valutareserver ud over, hvad der kunne skønnes nødvendigt.

Da staten i december 1984 – som en del af omstrukturingsprogrammet for den udenlandske statsgæld – havde mulighed for førtidig indfrielse af US\$-lån svarende til 15 mia kr., blev der derfor med baggrund i valutareservernes størrelse ikke optaget »erstatningslån«, og tilbagebetalingen skete udelukkende ved træk på valutareserverne.

Man kan således sige, at statens førtidige indfrielse i slutningen af 1984 de facto er blevet dækket gennem salget af kroneobligationer til udlandet. Der henvises i øvrigt til svaret på spørgsmål 2.